

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudcem Mgr. Bc. Zdeňkem Piskačem ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků jednotek domu Matěje Kopeckého 4819 a 4820, Chomutov, IČO 25481126**
sídlem Matěje Kopeckého 4819, 430 03 Chomutov
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Vlastimilem Němcem
sídlem Kadaňská 3550, 430 03 Chomutov

proti
žalovanému: [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupený advokátkou Mgr. Markétou Zázvorkovou Malou
sídlem J. Průchy 1915, 434 01 Most

o zaplacení 7.000 Kč s příslušenstvím a smluvní pokuty 6.821 Kč

takto:

- I. **Žaloba se zamítá co do celých zákonných úroků z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 23.000 Kč od 26. 12. 2013 a dále co do celých zákonných úroků z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 5.000 Kč od 26. 5. 2014.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku 7.000 Kč a smluvní pokutu ve výši 6.821 Kč, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- III. **Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 19.049,66 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalovaného.**
- IV. **Žalobci se vrací přeplatek soudního poplatku ve výši 1.681 Kč.**

Odůvodnění:

1. **Žalobce se původně žalobou domáhal** vydání rozhodnutí, kterým by soud uložil žalovanému zaplatit žalobci částku 28.000 Kč spolu s poplatkem z prodlení z částky 23.000 Kč ve výši 2,5 promile denně, nejméně však 25 Kč denně za každý i započatý měsíc prodlení od 26. 12. 2013 do zaplacení a dále spolu s poplatkem z prodlení z částky 5.000 Kč ve výši 1 promile denně, nejméně však 10 Kč denně za každý i započatý měsíc prodlení od 26. 5. 2014 do zaplacení – to vše s odůvodněním, že žalovaný byl na základě „*Smlouvy o pronájmu plochy potřebné k instalaci vysílacího zařízení*“, uzavřené dne 16. 6. 2008 mezi žalobcem a žalovaným – v rozhodném období nájemcem plochy potřebné k instalaci vysílacího zařízení na stěnách výtahových přístřešků, a to v bytovém domě na adrese [REDAKCE]. Žalovaný byl na základě čl. 3.1. této smlouvy povinen hradit měsíčně nájemné, které v rozhodném období činilo 1.000 Kč měsíčně. Dle článku 3.2. smlouvy bylo sjednáno, že nájemné bylo s účinností od 1. 7. 2008 splatné vždy do 25. dne měsíce. Žalobce dále uvedl, že žalovaný v období únor 2012 – květen 2014 neplnil své povinnosti zcela nebo alespoň zčásti, když neplatil výše uvedené nájemné. Za období únor 2012 až prosinec 2013 tak žalovanému vznikl na nájemném dluh ve výši 23.000 Kč (tj. $23 \times 1.000 = 23.000$) a za období leden 2014 – květen 2014 vznikl žalovanému na nájemném dluh ve výši 5.000 Kč (tj. $5 \times 1.000 = 5.000$). Celkem žalovaný žalobci neuhradil částku 28.000 Kč. Žalobce dále požadoval smluvní pokutu dle článku 3.3. smlouvy, který stanovil: „Sjednává se, že v případě prodlení nájemce s úhradou nájemného nájemce zaplatí pronajímateli smluvní pokutu ve výši 0,1 % dlužné částky za každý den prodlení.“ Vzhledem ke skutečnosti, že nezaplacené nájemné představuje částku 28.000 Kč, požaduje žalobce úhradu smluvní pokuty ve výši 0,1 % denně z částky 28.000 Kč od 26. 5. 2014 do zaplacení.
2. **Žalobce po výzvách soudu vzal žalobu nejprve částečně zpět** podáním doručeným soudem dne 9. 5. 2018 (na čl. 26) *co do poplatku z prodlení z částky 23.000 Kč ve výši 2,5 promile denně, nejméně však 25 Kč denně za každý i započatý měsíc prodlení od 26. 12. 2013 do zaplacení a dále co do poplatku z prodlení z částky 5.000 Kč ve výši 1 promile denně, nejméně však 10 Kč denně za každý i započatý měsíc prodlení od 26. 5. 2014 do zaplacení*. Tímtež podáním žalobce však žalobu zároveň rozšířil o *zákonné úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 23.000 Kč od 26. 12. 2013 do zaplacení, a o zákonné úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 5.000 Kč od 26. 5. 2014 do zaplacení*. Poté žalobce vzal žalobu dále částečně zpět dalším podáním doručeným soudem dne 18. 5. 2018 (na čl. 30) *co do smluvní pokuty ve výši 0,1 % denně z částky 28.000 Kč od 26. 11. 2016 do zaplacení*. **O těchto dvou částečných zpětvzetích a o rozšíření žaloby soud rozhodl samostatným usnesením** č. j. 32 C 314/2016-32 ze dne 23. 5. 2018 tak, že řízení částečně zastavil, a zároveň připustil rozšíření žaloby o výše uvedené zákonné úroky z prodlení, i když to soud neprovedl výslovně, ale tak, že řízení zaslavil pouze co do rozdílu mezi původně žalobcem požadovanými poplatky z prodlení (jak byly podrobně specifikovány výše) a zákonnými úroky z prodlení (které byly rovněž podrobně specifikovány výše). **Dále vzal žalobce žalobu částečně zpět** před zahájením prvního ústního jednání ve věci konaném dne 20. 11. 2018 v tomto rozsahu: *co do částky 21.000 Kč spolu se zákonnými úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 21.000 Kč od 26. 12. 2013 a dále co do rozdílu mezi smluvní pokutou ve výši 0,1 % denně z částky 28.000 Kč od 26. 5. 2014 do 25. 11. 2016 a smluvní pokutou ve výši 0,1 % denně z částek a za období:*
28.000 Kč od 26. 5. 2014 do 26. 2. 2015,
27.000 Kč od 26. 3. 2015 do 26. 4. 2015,
26.000 Kč od 26. 4. 2015 do 26. 5. 2015,
25.000 Kč od 26. 5. 2015 do 26. 6. 2015,
24.000 Kč od 26. 6. 2015 do 26. 7. 2015,
23.000 Kč od 26. 7. 2015 do 26. 8. 2015,
22.000 Kč od 26. 8. 2015 do 26. 9. 2015,
21.000 Kč od 26. 9. 2015 do 26. 10. 2015,
20.000 Kč od 26. 10. 2015 do 26. 11. 2015,

19.000 Kč od 26. 11. 2015 do 26. 12. 2015,
18.000 Kč od 26. 12. 2015 do 26. 1. 2016,
17.000 Kč od 26. 1. 2016 do 26. 2. 2016,
16.000 Kč od 26. 2. 2016 do 26. 3. 2016,
15.000 Kč od 26. 3. 2016 do 26. 4. 2016,
14.000 Kč od 26. 4. 2016 do 26. 5. 2016,
13.000 Kč od 26. 5. 2016 do 26. 6. 2016,
12.000 Kč od 26. 6. 2016 do 26. 7. 2016,
11.000 Kč od 26. 7. 2016 do 26. 8. 2016,
10.000 Kč od 26. 8. 2016 do 26. 9. 2016,
9.000 Kč od 26. 9. 2016 do 26. 10. 2016,
8.000 Kč od 26. 10. 2016 do 26. 11. 2016.

Soud opět řízení v tomto rozsahu zastavil ještě před zahájením ústního jednání a oba účastníci prostřednictvím svých zástupců se výslovně vzdali odvolání proti tomuto rozhodnutí, proto je soud již nevyhotovoval samostatným usnesením v souladu s ustanovením § 168 odst. 2 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“). To znamená, že po částečných zpětvzetích žaloby, o kterých bylo rozhodnuto samostatným usnesením č. j. 32 C 314/2016-32 žalobce požadoval smluvní pokutu z částky 28.000 Kč od 26. 5. 2014 do 25. 11. 2016 což vyjádřeno v penězích představuje částku 25.620 Kč a posledním částečným zpětvzetím, které je výše v tomto odstavci vyjádřeno tabulkou psanou kurzivou, vzal žalobce žalobu částečně zpět co do smluvní pokuty vyjádřené v penězích částkou 18.799 Kč; **to znamená, že žalobce nadále požadoval smluvní pokutu ve výši 6.821 Kč** (tj. 25.620 Kč – 18.799 Kč = 6.821 Kč). **Soud považuje za vhodné uvést**, že v protokolu o ústním jednání ze dne 20. 11. 2018 sice správně, přesně dle podkladu žalobce (nacházejícího se ve spisu na čl. 77) částečně řízení zastavil co do smluvní pokuty vyjádřené částkou 18.799 Kč (*vyjádřené v usnesení o částečném zastavení výše uvedenou tabulkou*), avšak dále v tomtéž protokolu při rekapitulaci toho, co je nadále po částečném zastavení řízení předmětem řízení mylně uvedl právě ta období a částky, z nichž žalobce údajně nadále smluvní pokutu ve výši 0,1 % denně požaduje, přesto že šlo o období a částky pro která vzal žalobce naopak smluvní pokutu zpět – toto své pochybení tak soud napravit tímto rozsudkem, kdy žalobci přiznal pouze smluvní pokutu, která zbývala po posledním částečném zpětvzetí žaloby a částečném zastavení řízení, tj. ve výši 6.821 Kč.

3. **Žalovaný se k žalobě vyjádřil** prostřednictvím zástupkyně v podání doručeném soudu dne 1. 11. 2018, v němž uvedl, že žalovaný se žalobcem uzavřel dohodu o ukončení nájemního vztahu k 31. 1. 2012, do té doby žalovaný nájemné platil. Žalovaný důvěřoval dohodě se žalobcem a nepředpokládal, že žalobce situace zneužije a ze smlouvy bude žalovat. Žalovaný namítl promlčení celého nároku uplatněného žalobou, a to jak promlčení jistiny, tak i promlčení úroků z prodlení, tak i promlčení smluvní pokuty. Úroky z prodlení byly žalobcem požadovány až v podání ze dne 9. 5. 2018, do té doby žalobce uplatňoval zcela jiný nárok, a sice nárok na zaplacení poplatků z prodlení. Dále žalovaný pro případ, že by soud námitku promlčení neakceptoval, nadále namítal, že smlouva zanikla pro nemožnost plnění nejpozději v červenci 2012, neboť nejpozději od tohoto měsíce umožnil žalobce předmět nájmu užívat jinému subjektu – [REDAKCE] který začal dle požadavků žalobce poskytovat v návaznosti na pronájem osobám užívající byty v předmětném domě služby internetového připojení za zvýhodněnou cenu, za což nejpozději od července 2012 začal vystavovat příslušné faktury. Žalovaný navrhl, aby žaloba byla v celém rozsahu zamítnuta. Dále (na čl. 103) žalovaný upřesnil námitku promlčení podle zákona č. 40/1994 Sb., tj. dle tehdy účinného občanského zákoníku, kdy promlčení lhůta je tříletá. V době podání žaloby 25. 1. 2016 bylo promlčeno dlužné nájemné počínaje únorem 2012 a konče říjnem 2013 včetně, přičemž žalovaný dovodil, že vzhledem k tomu, že je promlčen nárok samotný, je promlčen i nárok na zaplacení smluvní pokuty z promlčeného nájemného. K úrokům z prodlení žalovaný uvedl, že jsou zcela promlčeny, a to ať jde o úroky z prodlení z promlčeného nájemného, tak i o úroky z prodlení z nepromlčeného

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Vimrová.

nájemného, neboť byly žalobcem požadovány až v podání ze dne 9. 5. 2018, tedy více než tři roky od počátku prodlení se zaplacením každého jednotlivého nájemného, do té doby žalobce uplatňoval zcela jiný nárok, a to nárok na zaplacení poplatků z prodlení, což nelze považovat za uplatnění nároku na zaplacení úroků z prodlení.

4. **Skutkový stav (který je podrobně rozebrán dále) byl zjištěn následujícími listinnými důkazy, výsledkem účastníka a svědka:**

listinami předloženými žalobcem:

5. **„Smlouvou o pronájmu plochy potřebné k instalaci vysílacího zařízení“ uzavřenou dne 16. 6. 2008 účinnou ode dne 1. 7. 2008** měl soud za prokázané, že tato smlouva byla uzavřena mezi žalobcem jako pronajímatelem a žalovaným jako nájemcem, soud měl za prokázané i obsah této smlouvy, zejména předmět smlouvy dle článku 1.1., kterým byl pronájem plochy potřebné k instalaci vysílacího zařízení, které mělo být umístěno na stěnách výtahových přístřešků. [redacted] Z článku 2.5. soud zjistil, že po skončení platnosti smlouvy byl nájemce povinen uvést stavbu do původního stavu, a to nejpozději do 7 dnů od ukončení nájemního poměru. V případě, že se tak nestane, souhlasí nájemce s tím, aby tak učinil pronajímatel a zavazuje se uhradit mu nezbytné náklady s tím vzniklé. Článkem 3.1. měl soud za prokázané, že nájemce byl povinen platit pronajímateli nájemné 1.000 Kč + elektrickou energii, a to vždy do každého 25. dne měsíce na účet pronajímatele. Článkem 3.3. měl soud za prokázané sjednání smluvní pokuty ve výši 0,1 % dlužné částky za každý den prodlení pro případ prodlení nájemce s úhradou nájemného, kterou se nájemce tímto zavázal pronajímateli zaplatit. Článkem 4.2. měl soud za prokázané, že tato smlouva mohla být vypovězena oběma stranami písemnou výpovědí a výpovědní doba je roční ze strany pronajímatele a tříměsíční ze strany nájemce a počíná běžet první den měsíce následujícího po doručení výpovědi druhé smluvní straně.
6. **„Výpovědi smlouvy o pronájmu plochy“ učiněnou žalobcem ze dne 22. 5. 2013** měl soud za prokázané, že žalobce řádně a důvodně vypověděl výše uvedenou smlouvou o pronájmu plochy žalovanému s tím, že roční výpovědní lhůta počala běžet dnem 1. 6. 2013 a tudíž logicky skončila 31. 5. 2014, přičemž oprávněným důvodem pro výpověď smlouvy bylo neplacení sjednaného nájemného a elektrické energie a žalovaný byl touto listinou rovněž upozorněn na to, že po celou dobu výpovědní lhůty je povinen hradit smlouvené nájemné a platby za elektrickou energii spotřebovanou zařízením žalovaného. Dále byl žalovaný řádně upozorněn, že nezaplacené částky budou vymáhány soudní cestou, a to včetně smluvní pokuty.
7. **Fakturou č. [redacted] ze dne 31. 12. 2012 s datem splatnosti 14. 1. 2013 znějící na částku 16.500 Kč,** která představuje vyúčtování nájmu a elektrické energie za období od února do prosince roku [redacted], faktura je vystavena [redacted], [redacted] měl soud za prokázané, že žalobce žalovanému řádně vyúčtoval uvedené období ve faktuře a to nájem za únor až prosinec 2012 v celkové výši 11.000 Kč a elektrickou energii 5.500 Kč.
8. **Upomínkou ze dne 7. 1. 2013** učiněnou správcem bytového fondu společností [redacted], jejíž přílohou byla faktura č. [redacted] ze dne 31. 12. 2012, měl soud za prokázané, že příslušný správce bytového fondu řádně vyzval žalovaného k úhradě faktury, která byla rozebrána v předchozím odstavci tohoto rozsudku s tím, že zároveň bylo sděleno žalovanému, že pokud uvedená faktura nebude řádně okamžitě uhrazena, bude dluh vymáhán soudní cestou.
9. **Fotokopii doručenky – se zprávou pošty adresát nezastižen – oznámeno dne 29. 5. 2013 a o vrácení odesílateli ze dne 14. 6. 2013** měl soud za prokázané, že v předchozím odstavci uvedená výpověď o pronájmu plochy se dostala do dispozice žalovaného, neboť byla řádně zaslána na adresu žalovaného, tzn. na jeho sídlo, které je shodné i s adresou trvalého bydliště, přičemž tuto adresu má žalovaný evidovanou v centrální evidenci obyvatel dosud. Zásilka byla

zaslána s doručenkou a vrátila se žalobci jako nevyzvednutá, nic méně z právního hlediska se samozřejmě dostala do dispozice žalovaného a výpověď smlouvy tak byla účinná.

10. **Upomínkou učiněnou žalobcem ze dne 17. 3. 2016** měl soud za prokázané, že žalobce řádně před podáním žaloby vyzval žalovaného k dobrovolné úhradě dlužného nájemného ve výši 28.000 Kč a částky 14.000 Kč za elektrickou energii a rovněž k úhradě smluvní pokuty 0,1 % dlužné částky za každý den prodlení.
11. **Poštovním podacím archem ze dne 17. 3. 2016** měl soud za prokázané, že v předchozím odstavci uvedená upomínka se dostala do dispozice žalovaného, neboť byla řádně zaslána na adresu žalovaného, tzn. na jeho sídlo, které je shodné i s adresou trvalého bydliště, přičemž tuto adresu má žalovaný evidovanou v centrální evidenci obyvatel dosud.
12. Listinou nazvanou: „**Věc: Vymáhání pohledávky – [redacted] učiněnou žalobcem ze dne 17. 3. 2016 – listina je adresována zástupci žalobce**“ měl soud za prokázané, že žalobce požádal svého zástupce Mgr. Ing. Vlastimila Němce o zastupování v této věci a poskytl mu tak informace i listiny potřebné k vymáhání pohledávky již v roce 2016. Žaloba byla podána až o více než 8 měsíců později 25. 11. 2016.
13. **Čestným prohlášením [redacted]** měl soud za prokázané, že [redacted] umožnilo užívání předmětu nájmu (jak byl podrobně popsán výše) žalovanému, a to po celou dobu trvání nájemního vztahu, tj. do konce května 2014 s tím, že nájemce měl po celou dobu přístup k předmětu nájmu. [redacted] po ukončení doby nájmu následně v září 2014 na své náklady odstranilo zařízení, které na domě nainstaloval žalovaný.
listinami předloženými žalovaným, případně svědkem:
14. **Fakturou č. FV – [redacted] ze dne 1. 9. 2012 s datem splatnosti 15. 9. 2012 znějící na částku 360 Kč včetně DPH 20%** (kterou soudu předložil svědek na přání žalovaného) měl soud za zjištěné pouze znění této faktury nikoliv však již skutečnosti v ní uvedené, svědek [redacted] sice o této faktuře hovořil s tím, že se jedná o první fakturu pro jejich zákazníka, kterému v dané lokalitě poskytovali služby, tj. [redacted], svědek uvedl, že tato první faktura je z 1. 9. 2012 a z ní vyplývá, že zákazník musel v srpnu 2012 užívat naše služby. Podle názoru soudu to ovšem z této faktury bez dalšího nevyplývá, a už vůbec to nedokazuje, zda k fakturovaným službám bylo nebo nebylo používáno zařízení, které na dům [redacted] nainstaloval žalovaný. Mohlo to být provozováno i z úplně jiného zařízení – jinak řečeno tato faktura nemá pro daný spor mezi žalobcem a žalovaným žádný význam, neboť se týká smluvního vztahu jiných osob, které nemají žádný vztah k předmětu řízení.
15. **Listinou označenou: FV – [redacted] ze dne 1. 7. 2015 s datem splatnosti 15. 7. 2015 znějící na částku 364 Kč včetně DPH 21 %** (kterou soudu předložil svědek na přání žalovaného) měl soud za zjištěné pouze znění této faktury nikoliv však již skutečnosti v ní uvedené, svědek [redacted] sice o této faktuře hovořil s tím, že se jedná o poslední fakturu z července 2015 a dle svědka z ní vyplývá, že do konce srpna 2015 tam ty služby poskytovali, tj. [redacted]. Podle názoru soudu to ovšem z této faktury bez dalšího nevyplývá, a už vůbec to nedokazuje, zda k fakturovaným službám bylo nebo nebylo používáno zařízení, které na dům [redacted] nainstaloval žalovaný. Mohlo to být provozováno i z úplně jiného zařízení – jinak řečeno tato faktura nemá pro daný spor mezi žalobcem a žalovaným žádný význam, neboť se týká smluvního vztahu jiných osob, které nemají žádný vztah k předmětu řízení.
16. **Výslechem účastníka [redacted]** žalujícího společenství vlastníků jednotek (dále jen „[redacted]“), tj. žalobce, soud zjistil, že to byl tento účastník [redacted], který „*Smlouvou o pronájmu plochy potřebné k instalaci vysílacího zařízení*“ ze dne 16. 6. 2018 za pronajímatele, tj. za [redacted] podepsal, a dále ji za žalobce podepsali další dvě členky výboru, znění smlouvy navrhl žalovaný. Na základě této smlouvy pan [redacted] instaloval zařízení na střeše a v prostorách strojovny výtahu, která je také na střeše, a seznámil předsedu [redacted] s tímto zařízením a se způsobem zabezpečení. Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Vimrová.

proti jeho poškození či odcizení. Kromě této smlouvy ani on, ani jiní členové výboru se žádnou fyzickou ani právníckou osobou neuzavřeli žádnou jinou smlouvu o pronájmu plochy za účinnosti smlouvy se žalovaným. ■■■■ technické zařízení pana ■■■■ nepronajalo nikomu jinému, protože na to měl smlouvu pan ■■■■ a kdyby to pronajalo, bylo by to zase formou písemné smlouvy, ale takováto smlouva není. ■■■■ nic neříká ani společnost ■■■■ z Mostu ani jméno jejího jednatele ■■■■, pokud ví, tak nikdo jiný ze společenství vlastníků jednotek s nimi rovněž nejednal a kdyby k tomu došlo, tak by mu to řekli, protože se se vším na něho obracejí. Nemohla být žádná ústní dohoda o ukončení nájemního vztahu s panem ■■■■, protože byl nekontaktní, nereagoval ani na písemné zásilky ani na telefony. ■■■■ poukázal na článek 4.2. Smlouvy o pronájmu, ve kterém je uvedeno, že smlouva může být vypovězena pouze písemnou výpovědí. Klíče od domu, od vstupu do strojovny a od střechy (mříže v 7. patře), které panu ■■■■ předal ještě před instalací zařízení, nikdo nevrátil. Platby od pana ■■■■ chodily pravidelně dle smlouvy vždy k 25. dni v měsíci, v roce 2012 od února platby přestaly chodit, ani po upomínkách (nevyzvednutých) neuhradil dluh a proto ■■■■ přistoupilo dne 22. 5. 2013 k výpovědi smlouvy, kdy výpovědní lhůta byla dle smlouvy z jejich strany jednoletá. Protože pan ■■■■ na nic nereagoval, tak po uplynutí výpovědní doby konkrétně v září 2014 předseda ■■■■ nechal demontovat parabolu o průměru cca 1,2 metru na jedné ze strojoven výtahu, a to při opravě střechy, firmou opravující střechu, kterou o to tento účastník požádal. ■■■■ nikdy nebylo upomínáno od roku 2012 až 2014 ze strany pana ■■■■, aby mu přestalo bránit v užívání předmětu pronájmu. ■■■■ jednal o pronájmu prostor pouze se společností O2, ale neví, ve kterých to bylo letech, O2 tam mělo jenom nějakou skříňku a vedení se táhlo kabely mezi domy vzduchem, neví, ani jestli někdo od roku 2012 fakticky užíval zařízení, které tam instaloval pan ■■■■, ani kdo jej demontoval, ale na domě již určitě není.

17. **Výslechem svědka** ■■■■ soud zjistil, že je možné, že žalovaný umožnil na základě ústní dohody uzavřené mezi žalovaným a tímto svědkem, který je jednatelem společnosti ■■■■, užívat zařízení žalovaného instalované na v domě ■■■■ a patrně mu i předal klíče od domu. Žalovaný chtěl po svědkovi, aby si zařídili další nájemní smlouvu, respektive pokračování nájemní smlouvy přímo s ■■■■, že si máme tuto smlouvu převést na sebe, respektive uzavřít novou smlouvu. Svědek přepokládal, že smlouva s panem ■■■■ ukončená je, když oni (tj. ■■■■) měli mít stejný předmět nájmu. Nesdělovali jsme to písemně ■■■■, že jsme převzali síť pana ■■■■ pouze při ústním jednání panu ■■■■ telefonicky i osobně, svědek neví ani, jestli o tom informoval ■■■■ pan ■■■■. K podpisu smlouvy o pronájmu s ■■■■ nedošlo, protože tuto smlouvu nemá svědek evidovanou, a svědek nedohledal ani faktury na platby nájemného a nedohledal ani ve výpisu z účtu provedené platby nájemného, které by platil společenství vlastníků jednotek. Žádný nájem neplatil. Poté údajně pro ztrátovost lokality předal svědek klíče od lokality panu ■■■■ s ním se dohodli tak, že si na sebe přepíše ty smlouvy se zákazníky, kontakt na pana ■■■■ měl a dohodli jsme se, že pan ■■■■ zkontaktuje pana ■■■■, aby to smluvně nějak vyřešil. Žádnou výpověď smlouvy svědek ■■■■ nezasílal, protože žádnou písemnou smlouvu neměli. Svědka má za to, že měli jenom ústní dohodu, ale nebral to tak, že měli ústní dohodu, bral to jenom tak, že jim nikdo nebrání v užívání toho zařízení a ví o tom, že to zařízení užíváme. Svědek neví, zda došlo k uzavření smlouvy mezi ■■■■ a ■■■■ o pronájmu prostor, neumí to posoudit, protože není právník. Z jeho hlediska tam to zařízení nelegálně umístěné neměli. K převodu vlastnického práva k tomu zařízení od pana ■■■■ na ■■■■ došlo dle svědka tak, že s panem ■■■■ byla uzavřena smlouva o převodu zařízení na ■■■■, ta smlouva byla určitě v písemné podobě, ale svědek neví, jestli by ji ještě byl schopen dohledat, ale smlouvu mezi ■■■■ a panem ■■■■ o převodu zařízení svědek nepředložil ■■■■ na vědomí.

18. Účastník pan [REDACTED] však jakoukoliv dohodu s [REDACTED] popřel a soud neměl tvrzení učiněná svědkem [REDACTED] ohledně vzájemných ústních dohod vůbec za prokázaná.
19. **Soud tak měl za prokázány následující skutkový stav:** mezi žalobcem a žalovaným byla uzavřena „*Smlouva o pronájmu plochy potřebné k instalaci vysílacího zařízení*“ účinná ode dne 1. 7. 2008, žalovaný z titulu této smlouvy řádně hradil sjednané nájemné ve výši 1.000 Kč měsíčně, a to až do ledna 2012 včetně, počínaje únorem 2012 již na nájemném neuhradil ničeho, a nájemné počínaje únorem 2012 a konče 31. 5. 2014 zůstal žalobci dlužen dosud. Uvedená smlouva nebyla nikdy účinně žalovaným vypovězena vůči [REDACTED]. Naopak [REDACTED] účinně smlouvu vypovědělo „*Výpovědí smlouvy o pronájmu plochy*“ učiněnou [REDACTED] dne 22. 5. 2013, a to se smlouvou sjednanou jednorroční výpovědní dobou, která uplynula dnem 31. 5. 2014. Nájemní vztah mezi žalobcem a žalovaným tak trval až do 31. 5. 2014, a nic na tom nemění ani fakt, že žalovaný svévolně pravděpodobně přenechal své zařízení nainstalované v domě [REDACTED] třetí straně. Za období únor 2012 až prosinec 2013 tak žalovanému vznikl na nájemném dluh ve výši 23.000 Kč (tj. 23 x 1.000 = 23.000) a za období leden 2014 – květen 2014 vznikl žalovanému na nájemném dluh ve výši 5.000 Kč (tj. 5 x 1.000 = 5.000). Celkem žalovaný žalobci neuhradil nájemné ve výši 28.000 Kč, tuto částku však žalobce nakonec nepožadoval, ale žalobu vzal o 21.000 Kč na jistinu zpět – *jak již bylo podrobně vloženo výše*. Toutéž smlouvou byla dohodnuta mezi žalobcem a žalovaným smluvní pokutu dle článku 3.3. smlouvy, který stanovil: „*Sjednává se, že v případě prodloužení nájemce s úhradou nájemného nájemce zaplatí pronajímateli smluvní pokutu ve výši 0,1 % dlužné částky za každý den prodloužení.*“ Vzhledem ke skutečnosti, že nezaplacené nájemné představuje částku 28.000 Kč, požadoval žalobce nejprve úhradu smluvní pokuty ve výši 0,1 % denně z částky 28.000 Kč od 26. 5. 2014 do zaplacení, později jen do dne podání žaloby a později ještě za kratší období – *jak již bylo podrobně vloženo výše*.

Právní hodnocení:

20. **Povinnost vrátit žalobci jistinu dluhu žalovanému** plyne z ustanovení § 51 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2013, přičemž časová působnost vyplývá z ustanovení § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku účinného od 1. 1. 2014, který mimo jiné stanoví, že: „... *řídí se právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy.* ...“
21. **Právní posouzení věci spočívalo** v ustanovení § 51 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku **o smlouvě**, podle kterého: „*Účastníci mohou uzavřít i takovou smlouvu, která není zvláště upravena; smlouva však nesmí odporovat obsahu nebo účelu tohoto zákona.*“ Z výše uvedeného vyplývá, že uzavřená smlouva je takzvanou nepojmenovanou, neboli inominátní smlouvou, to je smlouvou, kterou jako typ smlouvy neupravuje výslovně Občanský zákoník, ale dle výše uvedeného ustanovení je její uzavření samozřejmě možné. Zákonná úprava nepojmenované smlouvy v občanském zákoníku spočívá na principu smluvní volnosti. V praxi si proto strany závazku mohou dohodnout konkrétní práva a povinnosti, na něž zákon nepamatuje. V daném případě bylo prokázáno, že žalobce poskytl žalovanému služby ve formě, které byly definovány výše a ve výše v uvedených termínech, a žalovaný se zavázal tyto služby žalobci zaplatit. V řízení bylo prokázáno, že žalobce svému závazku dostal řádně a včas a zároveň bylo prokázáno, že žalovaný svému závazku zaplatit žalobci řádně a včas nedostal. Vzhledem k výše uvedenému shledal soud nárok žalobce z titulu smlouvy nepojmenované zcela oprávněným, a to co do jistiny ve výši 7.000 Kč, tj. co do celé částky, kterou po částečných zastavení řízení žalobce na dlužném nájemném požadoval.
22. **Soud považuje za vhodné zdůraznit**, že „*Smlouva o pronájmu plochy potřebné k instalaci vysílacího zařízení*“ byla mezi žalobcem a žalovaným uzavřena v souladu s příslušnými ustanoveními tehdy účinného zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku účinného do 31. 12. 2013, přičemž

Pokud žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby z důvodu nemožnosti plnění, tak jak soud již prakticky výše podrobně vyložil v jiné souvislosti, nemohlo se o nemožnost plnění jednat v žádném případě, protože zařízení na domě ■■■■, jak bylo prokázáno, namontováno až do září 2014, čímž byl závazek ze smlouvy (předmět smlouvy) jednoznačně naplňován žalobcem naplňován až do září, tzn. po celou dobu účinnosti smlouvy uzavřené mezi žalobcem a žalovaným. Žalobce žádným způsobem nebránil žalovanému v užívání zařízení namontovaném na domě ■■■■, naopak poskytoval součinnost tím, že po celou dobu smluvního vztahu dodával do uvedeného zařízení elektrickou energii – umožnil její využití k provozu zařízení a to přesto, že nedostával od žalovaného zaplacenou ani tuto elektrickou energii ani nájemné. Soud považuje uplatnění takovéto námitky za nemravné za situace, kdy to byl sám žalovaný, jak vyloženo výše, kdo zcela svévolně umožnil pravděpodobně vstup do domu ■■■■ třetí osobě a užívání zařízení žalovaného touto třetí osobou.

- Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Vimrová.

zde na smluvní pokutu, užíje ustanovení dosavadních právních předpisu, tj. § 544 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku účinného do 31. 12. 2013.

25. **Na smluvní pokutu soud aplikoval** ustanovení § 544 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku účinného do 31. 12. 2013, dle kterého: „*Sjednejí-li strany pro případ porušení smluvní povinnosti smluvní pokutu, je účastník, který tuto povinnost poruší, zavázán pokutu zaplatit, i když oprávněnému účastníku porušením povinnosti nevznikne škoda.*“ Přičemž v daném případě byla smluvní pokuta sjednána ve smlouvě a proto ji soud jako oprávněnou rovněž přiznal v rozsahu zbývajícím po částečných zastaveních řízení, tj. ve výši 6.821 Kč – tato smluvní pokuta dle přesvědčení v tomto rozsahu promlčena není, jak bude vyloženo dále u části rozsudku pojednávající o promlčení jednotlivých nároků uplatněných žalobou v tomto řízení.
26. **Podle § 517 odst. 1, 2 zákona č. 40/1964 Sb.,** občanského zákoníku účinného do 31. 12. 2013 platí, že:
 „(1) *Dlužník, který svůj dluh řádně a včas nesplní, je v prodlení. ...*
 (2) *Jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení; výši úroků z prodlení a poplatek z prodlení stanoví prováděcí předpis.*“
27. **Podle § 100 odst. 1, 2 zákona č. 40/1964 Sb.,** občanského zákoníku účinného do 31. 12. 2013 platí, že:
 „(1) *Právo se promlčit, jestliže nebylo vykonáno v době v tomto zákoně stanovené (§ 101 až 110). K promlčení soud přihlídně jen k námitce dlužníka. Dovolá-li se dlužník promlčení, nelze promlčené právo věřiteli přiznat.*“
 (2) *Promlčují se všechna práva majetková s výjimkou práva vlastnického. Tím není dotčeno ustanovení § 105. Zástavní práva se nepromlčují dříve, než zajištěná pohledávka.*“
28. **Podle § 101 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb.,** občanského zákoníku účinného do 31. 12. 2013 platí, že: „*Pokud není v dalších ustanoveních uvedeno jinak, je promlčecí doba tříletá a běží ode dne, kdy právo mohlo být vykonáno poprvé.*“
29. **Promlčecí dobu soud posoudil podle § 102 zákona č. 40/1964 Sb.,** občanského zákoníku účinného do 31. 12. 2013 platí, že: „*U práv, která musí být uplatněna nejprve u fyzické nebo právnické osoby, počíná běžet promlčecí doba ode dne, kdy bylo právo takto uplatněno.*“
30. **Podle § 103 zákona č. 40/1964 Sb.,** občanského zákoníku účinného do 31. 12. 2013 platí, že:
 „*Bylo-li dohodnuto plnění ve splátkách, počíná běžet promlčecí doba jednotlivých splátek ode dne jejich splatnosti. Stane-li se pro nesplnění některé ze splátek splatným celý dluh (§ 565), počne běžet promlčecí doba ode dne splatnosti nesplněné splátky.*“
31. **Podle § 110 odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb.,** občanského zákoníku účinného do 31. 12. 2013 platí, že: „*Úroky a opětuující se plnění se promlčují ve třech letech; jde-li však o práva pravomocně přiznaná nebo písemně uznaná, platí tato promlčecí doba, jen pokud jde o úroky a opětuující se plnění, jejichž splatnost nastala po právní moci rozhodnutí nebo po uznání.*“
32. **Běh promlčecí doby soud posoudil podle § 112 zákona č. 40/1964 Sb.,** občanského zákoníku účinného do 31. 12. 2013 platí, že: „*Uplatní-li věřitel v promlčecí době právo u soudu nebo u jiného příslušného orgánu a v zahájeném řízení řádně pokračuje nebo je-li ohledně jeho práva zahájena mediace podle zákona o mediaci, promlčecí doba neběží od tohoto uplatnění po dobu řízení nebo od tohoto zahájení po dobu mediaci. To platí i o právu, které bylo pravomocně přiznáno a pro které byl u soudu nebo u jiného příslušného orgánu navržen výkon rozhodnutí.*“
33. **Na promlčení jednotlivých nároků** soud aplikoval výše uvedená ustanovení zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku účinného do 31. 12. 2013, kdy na všechny nároky, tj. na jistinu, úroky z prodlení i smluvní pokutu soud aplikoval obecnou tříletou promlčecí dobu. V této promlčecí době byl u soudu žalobou podanou dne 25. 11. 2016 řádně uplatněn nárok co do jistiny ve výši 7.000 Kč, tj. jistina zbývajících po částečném zpětvzetí žaloby co do jistiny ve výši 21.000 Kč

za měsíce, neboť nárok na platby nájemného po 1.000 Kč měsíčně od února 2012 do října 2013 včetně byly promlčeny, což žalobce uznal, a proto vzal žalobu v uvedeném rozsahu zpět. Nárok na zaplacení jistiny ve výši 7.000 Kč byl řádně uplatněn v době, kdy promlčen nebyl, tj. v obecné promlčecí době tří let. To znamená, že nárok na zaplacení jistiny ve výši 7.000 Kč byl zcela v souladu s právem, a proto je soud žalobci jako oprávněný přiznal.

34. **Jiná byla situace ohledně promlčení** tzv. „zákonných“ úroků z prodlení, tento nárok žalobce uplatnil až ve svém podání doručeném soudu dne 9. 5. 2018, tzn. v době, kdy uplynulo již více let než jen tři roky obecné promlčecí doby od povinnosti žalovaného platit jednotlivé platby nájemného, když poslední platba nájemného, jež byl žalovaný dle smlouvy žalobci povinen uhradit, byla splatná dne 25. 5. 2014, tzn. že do řádného uplatnění tohoto nároku u soudu uplynuly bez 20 dnů 4 roky, a tento nárok žalobce byl tedy promlčen již v době jeho uplatnění, neboť právo na úroky z prodlení rovněž podléhá promlčení, promlčecí doba je tříletá a úroky z prodlení, pokud jde o promlčení, sdílejí s pohledávkou právní osud pouze zčásti. Žalobce v žalobě totiž uplatňoval původně úplně jiné příslušenství, o které však vzal žalobu v průběhu řízení rovněž částečně zpět a řízení bylo soudem v tomto rozsahu rovněž částečně zastaveno. Z výše uvedených důvodů proto soud nárok žalobce na zaplacení úroků z prodlení v celém rozsahu zamítl.
35. **Smluvní pokuta rozhodně promlčena není**, protože je nutné stanovit též počátek běhu promlčecí doby, přičemž tímto dnem je zásadně den, kdy právo mohlo být důvodně vykonáno podáním žaloby u soudu, tj. kdy se stalo nárokem, tj. *actio nata* – nastává z pravidla splatností dluhu, tedy dnem, kdy měl dlužník poprvé splnit dluh. Splatnost, tj. doba splnění závazku dlužníkem, může být stanovena dohodou, právním předpisem nebo určena v rozhodnutí. Není-li takto určena, nastane prvního dne poté, co věřitel o plnění požádá dle § 563 občanského zákoníku. Smluvní pokuta neplní jen účel donutit dlužníka pohrůzkou majetkové sankce k řádnému splnění závazků, ale plní i funkci paušalizované náhrady škody, tzn. plní nejen sankční a zajišťovací funkci, ale i funkci uhrazovací. Není možné přisvědčit názoru žalovaného, že smluvní pokuta, jejíž výše byla sjednána procentní sazbou z dlužné částky za každý den prodlení, se promlčuje jako celek. Je-li takto smluvní pokuta stanovena, tj. procentní sazbou z dlužné částky za každý den prodlení, vzniká věřiteli za každý den trvání prodlení samostatné právo na smluvní pokutu, neboť dlužník opětovně každým dnem prodlení porušuje svoji povinnost plnit řádně a včas, protože smluvní pokuta není, tak jako úroky z prodlení, příslušenstvím pohledávky, a ani opětujícím se plněním, které by bylo možné věřiteli soudním rozhodnutím přiznat i do budoucna, ale je samostatným majetkovým nárokem. U práva na smluvní pokutu, která je sjednána procentní sazbou z dlužné částky za každý den prodlení, běží promlčecí doba u každého jednotlivého práva na smluvní pokutu samostatně a nepromlčuje se tudíž jako celek. Začátek běhu promlčecí doby u každého práva na smluvní pokutu je závislý na zjištění, zda si smluvní strany sjednaly splatnost smluvní pokuty, neučinily-li tak, platí, že promlčecí doba začala běžet dnem následujícím po vzniku na smluvní pokutu dle § 563 občanského zákoníku. Jestliže zánik pohledávky nemá vliv na smluvní pokutu, na kterou vzniklo právo v době před zánikem pohledávky, tím spíše musí platit, že úspěšné uplatnění námitky promlčení pohledávky nemůže mít vliv na smluvní pokutu, na kterou vzniklo právo před promlčením pohledávky. Vzhledem k tomu, že smluvní pokuta, na kterou již právo vzniklo, je samostatným nárokem, nevylučuje promlčení práva zajištěného smluvní pokutou, jehož se dlužník dovolal, aby se věřitel úspěšně domohl přiznání smluvní pokuty vzniklé před promlčením zjištěného práva. Vzhledem k tomu, že žalobce uplatňoval žalobou po všech částečných zpětvzetích žaloby nárok pouze na část smluvní pokuty, která dle přesvědčení soudu nebyla promlčena, tuto část smluvní pokuty vyjádřené částkou 6.821 Kč soud žalobci jako oprávněnou přiznal.
36. **O lhůtě k plnění** rozhodl soud podle § 160 odst. 1 o. s. ř. tak, že stanovené povinnosti uložil splnit ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, soud takto rozhodl vzhledem k tomu, že neshledal podmínky pro stanovení lhůty delší.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohuslava Vimrová.

37. **O nákladech řízení** rozhodl soud podle § 142 odst. 2 o. s. ř., podle kterého: „*Měl-li účastník řízení úspěch jen **částečný**, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo.*“ Pro posouzení úspěchu a neúspěchu účastníků řízení soud porovnával předmět řízení – jak byl uveden v žalobě (celkem do jednotlivých částečných zpětvzetí žaloby 167.707 Kč, což je součet jistiny 28.000 Kč + původně požadovaného poplatku z prodlení 2,5 promile denně 91.770 Kč + původně požadovaného poplatku z prodlení 1 promile denně 7.225 Kč + smluvní pokuty 0,1 % denně 40.712 Kč) a předmět řízení – který zůstal po částečných zastavení řízení (celkem do dne vyhlášení rozsudku **13.821 Kč, což je součet zbývající jistiny 7.000 Kč + smluvní pokuty 0,1 % denně 6.821 Kč**). Přičemž předmětem řízení je vždy souhrn žalovaných částek a příslušenství, tj. zde poplatků z prodlení. V daném případě měl žalobce úspěch pouze částečný, a to v rozsahu **8,24 %**, neúspěch žalobce a tudíž úspěch žalovaného tak činil **91,76 %**. Odečtením úspěchu žalobce od úspěchu žalovaného, dospěl soud k procentuální výši nákladů řízení, které soud jako oprávněné žalovanému přiznal ve výši **83,52 %**, a to z celkových, tzn. ještě poměrně nesnížených nákladů řízení, které činily **22.808,50 Kč**, tzn., že soud žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 19.049,66 Kč.

Celkové (tedy ještě poměrně nesnížené) náklady řízení **22.808,50 Kč** byly tvořeny:

následujícími **mimosmluvními odměnami** za **7,5 úkonů** právní služby advokáta v celkové výši **16.450 Kč**:

úkony do doby, kdy předmětem řízení byla částka 53.260 Kč (tj. součet jistiny 28.000 Kč + kapitalizované smluvní pokuty do 25. 11. 2016, tj. do dne podání žaloby, 25.620 Kč) dle § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (**dále jen „AT“**):

1. **1 úkon** – *převzetí a příprava zastoupení (tím je konzumováno i nablížení do spisu)* dle § 11 odst. 1 písm. a) AT ve výši **3.260 Kč**
2. **1 úkon** – *písemné podání (vyjádření) ve věci samé* dle § 11 odst. 1 písm. d) AT ve výši **3.260 Kč**
3. **1/2 úkonu** – *náhrada advokátu za čas promeškany v souvislosti s poskytnutím právní služby ve výši 1/2 mimosmluvní odměny za účast při jednání, které bylo odročeno bez projednání věci (dne 6. 11. 2018)* dle § 14 odst. 2 AT (tj. 1/2 z 3.260 Kč) ve výši **1.630 Kč**

úkony od doby, kdy předmětem řízení byla částka 13.821 Kč (tj. součet jistiny 7.000 Kč + kapitalizované smluvní pokuty do 25. 11. 2016, tj. do dne podání žaloby, která zůstala po částečných zastaveních řízení 6.821 Kč) dle § 7 bod 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., AT:

4. **1 úkon** – *účast při ústním jednání konaném dne 20. 11. 2018* dle § 11 odst. 1 písm. g) AT ve výši **1.660 Kč**
5. **2 úkony** – *účast při ústním jednání konaném dne 14. 2. 2019, a to za každé započaté 2 hodiny* dle § 11 odst. 1 písm. g) AT (tj. 2 x 1.660 Kč) ve výši **3.320 Kč**
6. **1 úkon** – *písemné podání (vyjádření) ve věci samé [konkrétně upřesnění námítky promlčení (na čl. 103) + písemný závěrečný návrh (na čl. 113), přičemž za tyto sice samostatně provedené úkony soud přiznal mimosmluvní odměnu pouze za 1 úkon, neboť zástupkyni žalovaného nic nebránilo pojmout tato podání do jedné listiny a soud tak neshledal druhé samostatné podání jako náklad potřebný k účelnému uplatňování nebo bránění práva (jak normuje ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř.), tím spíše, že námitka promlčení měla být perfektně specifikovaná, tzn. upřesněná, již v podání, kterým ji žalovaný prostřednictvím zástupkyně uplatnil poprvé]* dle § 11 odst. 1 písm. d) AT ve výši **1.660 Kč**
7. **1 úkon** – *účast při ústním jednání konaném dne 16. 4. 2019* dle § 11 odst. 1 písm. g) AT ve výši **1.660 Kč**

8 (osmi) paušálními náhradami hotových výdajů po 300 Kč, tj. **2.400 Kč** dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 21 % sazbou daně z přidané hodnoty z nákladů zastoupení **3.958,50 Kč** dle § 137 odst. 3 písm. a) o. s. ř. Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. je žalovaný povinen zaplatit náhradu nákladů řízení zástupci žalobce.

38. Vzhledem k tomu, že žalobce vzal žalobu částečně zpět co do části jistiny a co do části smluvní pokuty (viz protokol o ústním jednání ze dne 20. 11. 2018 – na čl. 78) v rozsahu uvedeném v usnesení

na čl. 78 tohoto spisu, **rozhodl soud** v souladu s ustanovením § 10 odst. 4 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, **o vrácení přeplatku soudního poplatku ve výši 1.681 Kč**, neboť řízení bylo částečně ve výše uvedeném rozsahu zastaveno před prvním jednáním.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, lze se jeho splnění domáhat návrhem na nucený výkon rozhodnutí dle příslušných ustanovení občanského soudního řádu nebo podle řádu exekučního, zák. č. 120/2001 Sb.

Most 25. dubna 2019

Mgr. Bc. Zdeněk Piskač, v. r.
samosoudce